QURAN (FINNISH)

59 - AL-HASHR (Maasta karkoituksen suura)

1. Kaikki, mitÃ¤ on taivaassa, ja kaikki, mitÃ¤ on maassa, julistaa Jumalan kunniaa, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivoipa, viisas.

2. HÃ¤n ensimmÃ¤isessÃ¤ maastamuutossa karkoitti kodeistaan ne PyhÃ¤n kirjan saajista , jotka olivat epÃ¤uskoisia. Te ette luulleet, ettÃ¤ he siirtyisivÃ¤t pois, ja he uskoivat, ettÃ¤ heidÃ¤n linnoituksensa suojelisivat heitÃ¤ Jumalaa vastaan, mutta Jumala tuli heidÃ¤n luokseen sieltÃ¤, mistÃ¤ he eivÃ¤t odottaneet, ja nosti pelon heidÃ¤n sydÃ¤miinsÃ¤, niin ettÃ¤ he hÃ¤vittivÃ¤t talonsa omin kÃ¤sin ja uskovaisten avulla. Ottakaa siis tÃ¤stÃ¤ oppiaksenne te, joilla on silmÃ¤t.

3. Ja ellei Jumala olisi mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt heille karkoitusta, HÃ¤n olisi varmasti antanut heille kÃ¤rsimyksiÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ maailmassa; ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ heitÃ¤ odottaa tulen tuska.

4. NÃ¤in on, koska he vastustivat Jumalaa ja HÃ¤nen sananjulistajaansa; sillÃ¤ jos joku vastustaa Jumalaa, on Jumala totisesti ankara rangaistessaan.

5. Jos olette kaataneet jonkun palmun tai jÃ¤ttÃ¤neet sen pystyyn juurilleen, on tÃ¤mÃ¤ tapahtunut Jumalan tahdosta ja jotta HÃ¤n saattaisi tottelemattomat hÃ¤peÃ¤Ã¤n.

6. Ja noilta ihmisiltÃ¤ saatua sotasaalista, jonka Jumala antoi sananjulistajalleen, ei saatu siksi, ettÃ¤ te ahdistitte heitÃ¤ hevosin tai ratsukameelein, vaan Jumala antaa sananjulistajilleen vallan kenen suhteen tahtoo, sillÃ¤ Jumala voi tehdÃ¤ kaiken, mitÃ¤ haluaa.

7. Ja kaupunkien asukkailta otettu saalis, jonka Jumala on antanut sanansaattajalleen, kuuluu Jumalalle ja HÃ¤nen sananjulistajalleen, lÃ¤heisille sukulaisille, orvoille, kÃ¶yhille ja maankiertÃ¤jille, jotta sitÃ¤ ei jaettaisi niiden kesken teistÃ¤, jotka ovat rikkaita. MitÃ¤ tahansa sananjulistaja teille antaa, se ottakaa vastaan, ja mitÃ¤ tahansa hÃ¤n teiltÃ¤ kieltÃ¤Ã¤, siitÃ¤ pidÃ¤ttykÃ¤Ã¤. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, sillÃ¤ Jumala on ankara rangaistuksessaan.

8. Osa saaliista on kÃ¶yhiÃ¤ varten, jotka pakenivat, jotka hÃ¤Ã¤dettiin kodeistaan ja joilta riistettiin omaisuus heidÃ¤n etsiessÃ¤Ã¤n Jumalan armoa ja mielisuosiota ja auttaessaan Jumalaa ja HÃ¤nen sananjulistajaansa. NÃ¤mÃ¤ ovat vanhurskaita.

9. Ne, jotka ovat saaneet kodin ja uskon ennen heitÃ¤, rakastavat niitÃ¤, jotka pakenevat heidÃ¤n turviinsa, eivÃ¤tkÃ¤ sydÃ¤messÃ¤Ã¤n kaipaa sitÃ¤, mitÃ¤ nÃ¤ille on annettu. He pitÃ¤isivÃ¤t nÃ¤itÃ¤ itseÃ¤Ã¤n parempana, vaikka itse elÃ¤isivÃ¤t puutteessa. Ne, jotka varjelevat sielunsa ahneudelta, ovat onnellisia.

10. Ne, jotka tulevat heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤, sanovat: Â»Herra, anna anteeksi meille ja meidÃ¤n veljillemme, jotka ovat olleet ennen meitÃ¤ uskossa, Ã¤lÃ¤kÃ¤ salli meidÃ¤n tuntea kaunaa sydÃ¤missÃ¤mme niitÃ¤ kohtaan, jotka uskovat. Herra, SinÃ¤ olet totisesti lempeÃ¤, armollinen.

11. Ajattele niitÃ¤, joista on tullut teeskentelijÃ¶itÃ¤. He sanovat veljilleen, jotka kuuluvat PyhÃ¤n kirjoituksen saaneeseen kansaan, mutta ovat epÃ¤uskoisia: Â»Jos teidÃ¤t karkoitetaan, niin lÃ¤hdemme me totisesti teidÃ¤n kanssanne emmekÃ¤ milloinkaan tottele kenenkÃ¤Ã¤n kÃ¤skyjÃ¤ teidÃ¤n suhteenne, vaan jos teitÃ¤ vastaan taistellaan, niin totisesti autamme teitÃ¤.Â» Mutta Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ he todellisuudessa ovat valehtelijoita.

12. Jos nuo karkoitetaan, eivÃ¤t he lÃ¤hde heidÃ¤n kanssaan, ja jos noita vastaan taistellaan, eivÃ¤t he auta heitÃ¤, ja vaikka ryhtyisivÃ¤tkin auttamaan heitÃ¤, niin kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t heille varmasti selkÃ¤nsÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he kuitenkaan apua saa.

13. Totisesti on heillÃ¤ sydÃ¤missÃ¤Ã¤n suurempi pelko teitÃ¤ (muslimeja) kuin Jumalaa kohtaan, sillÃ¤ he ovat ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ihmisiÃ¤.

14. He eivÃ¤t taistele teitÃ¤ vastaan joukkona, vaan linnoitetuissa kaupungeissa tai muurien takaa. HeidÃ¤n taistelurohkeutensa on suuri. SinÃ¤ luulet heitÃ¤ yksimielisiksi, mutta heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat jakaantuneet, koska he ovat ihmisiÃ¤, joilla ei ole

ymmÃ¤rrystÃ¤.

15. He ovat juuri kuin edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤, jotka Ã¤sken saivat kokea tekojensa onnettomat seuraukset; heitÃ¤ odottaa tuska ja vaiva.

16. HeidÃ¤n laitansa on kuin saatanan, joka sanoi ihmiselle: Â»Ã„lÃ¤ uskoÂ», mutta kun tÃ¤mÃ¤ luopui uskostaan, hÃ¤n sanoi: Â»Totisesti minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n tekemistÃ¤ sinun kanssasi; totisesti minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n Jumalaa, kaikkien maailmojen Herraa.Â»

17. Mutta kummankin loppu on se, ettÃ¤ he joutuvat tuleen ainiaaksi. TÃ¤mÃ¤ on jumalattomien palkka.

18. Te, jotka uskotte, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa. Ja katsokoon kukin sielu, mitÃ¤ panee itselleen tallelle tulevaksi pÃ¤ivÃ¤ksi. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa! SillÃ¤ totisesti Jumala tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ teette.

19. Ã„lkÃ¤Ã¤ olko niinkuin ne, jotka unohtavat Jumalan, niin ettÃ¤ HÃ¤n antaa heidÃ¤n unohtaa oman sielunsa. NÃ¤mÃ¤ ovat jumalattomia.

20. EivÃ¤t ole toistensa kaltaisia tulen ja paratiisin asukkaat. Paratiisin asukkaat riemuitsevat autuudesta.

21. Jos olisimme lÃ¤hettÃ¤nyt tÃ¤mÃ¤n Koraanin vuorelta, niin olisit varmasti nÃ¤hnyt sen sortuvan ja pirstoutuvan Jumalan pelosta. NÃ¤mÃ¤ vertaukset lÃ¤hetÃ¤mme ihmisille, jotta he mietiskelisivÃ¤t.

22. HÃ¤n on Jumala, ja paitsi HÃ¤ntÃ¤ ei ole muuta jumaluutta; HÃ¤n tuntee salatun ja nÃ¤kyvÃ¤n. HÃ¤n on laupiain, armollisin.

23. HÃ¤n on Jumala, ja paitsi HÃ¤ntÃ¤ ei ole muuta jumaluutta, kuningas, pyhÃ¤, rauhantuoja, turvanantaja, kaiken suojelija, kaikkivoipa, korkein, kaiken suuruuden alkulÃ¤hde. Kunnia Jumalalle ainoastaan! HÃ¤n on korkealla kaiken ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

24. HÃ¤n on Jumala, luoja, alkuunpanija, muodostaja; HÃ¤nelle kuuluvat kaikki erinomaiset nimet. Kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ylistÃ¤Ã¤ HÃ¤nen kunniaansa; sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivoipa, viisas.